

Odd Fellow-klubb. Vid sammanträde i hotell Billings bildades ny...

Afgränsade riksdagsmän. Bland de nyutnämnda underinspektörerna i yrkesinspektionen märkes riksdagsmännen...

Lönkrögi? Fanjunkaren J. Nylander, Hälsingborg, hvilken förut varit stationerad i Karlsborgs fastning...

Försvunnen. Hemmansägaren A. Gabrielson från Grenhult, Mårdsklefs socken i Kind, är sedan den 10 september...

VASTMANLAND. Dödad i maskinen. I Pershyttans bytta i Nora socken skulle maskinisten...

Självmord. En 32-årig arbetare A. F. Strand-Djurf vid A. B. Peiman i Stockholm, som på nyårsaftonen...

Fanns hängande död i skogen. Fem-tioåriga torparen J. Fredriksson från Övre Kamla, Stållåden, påträffades...

Donationer. Framlidne direktör Hans Larsson i Västerås, hvars efterlämnade förmögenhet enligt testamentsbestämmelserna uppgår till 62,700 kr...

OSTERGÖTLAND. Självmord. Hemmansägaren A. W. Gustafsson i Barback, Ekby socken, har den 7 jan. medelst ett dynamit-skott...

Norrköpings konstförening har d. 2 jan. beslutit upplösa sig, hvar på föreningsmöte tillgångar omedelbart överlämnades till Norrköpings stad.

Redbrunnen ladugård. Den 7 jan. nedbrann ladugårdsbyggnaden till den s. k. Vernantska gården i N. Ekånga, Oppeby socken. Två hästar, en kalv och några höns inrebbrändes...

Donation. Grosshandlare John Schelönger, f. d. Norrköpingsbo och nu bosatt i Göteborg, har på sin 60-årsdag hemskänkt Norrköpings stadsfullmäktige 20,000 kr...

Öfverskott i statkassan. Förra årets officiella räkenskaper äro nu avslutade och visa ett öfverskott af 7,800,000 kr mot 7,400,000 kr året förut.

Fursten af Monaco har erbjudit Road Amundsen fullständig oceanografisk utrustning för hans nya tillämnade polarexpedition. Kostnaden för det hela går löst på omkring 50,000 kronor.

Fyra nya professorer. I norska regeringens förslag till budget för Kristiansia universitet föreslås inrättandet af fyra nya professorer, nämligen i försöksmatematik, i kron-, näs- och balneologmatik, i engelska språket och i litteraturvetenskap samt i romansk filologi.

Mystiskt mord. I somras försvann från en gård i Kalle socken i Sverige en man, kallad Norsk-Andreas. Han var välbärgad, och då han försvann, har han på sig en större penningsumma och flera checkböcker på svenska banker...

ha nu blifvit förbörda. Några afgränsade berris framkommo icke, men saken kommer att fullgöras.

DANMARK. Danska marinministeriet har i Paris beställt två hydroaeroplan, som väntas komma till Danmark i medio af februari.

Drachmanns graf i fara. Höstens långvariga stormar i förening med den starka strömmen ha utgrävt och raserat strömmen utanför Drachmanns graf på Skagen, så att sjön numera vid storm når upp ända till klintens fot. Det har därför ansetts...

FINLAND. Jokkis gods aktiebolag har till firman V. Rosenlew & Co. och Hälsö Engålsaktiebolag sålt all större stockskog & godset. Den siltlige köpsummans är omöjlig att fixera, men torde komma att uppgå till cirka 3 miljoner mark.

Dömda lotar. Rådhusrätten i Raumo har afkunnat utslag i det af statsfiskalen i Raumo på befallning af läns guvernör mot några f. d. lotter anhängigtörda målet om elagslotsning. Båttlen dömdes förre lotterna J. F. Hillberg, P. Reilandner och A. Vallestrom att enhvar böta 100 mk. Förre lotsen A. Henriksen frikändes.

I marinministeriets redogörelse för lötsvæsendet heter det att reformerna inom det ryska lötsverket kromis med stor framgång trots de finska lotternas bojkott. De ryska lotterna hade lyckligen besegrat svårigheterna. Under 1912 hade 34 havner inträffat, däraf 5 med ryska lotisar, 4 med finska och 4 med enskilda lotisar. Under 1911 och 1910 inträffade respektive 33 och 35 havner, däraf resp. 9 och 10 med lots.

Militärslagarna införas successivt. Krigsministeriet i St. Petersburg har i ministerrådet framlagt förslag om utsträckning af militär lag till Finland på de allmänna rikslagarnas grundval af skyldigheten ifråga om hästar för militärbruk och biträde vid militärtransporter. Ministerrådet har bifallit finska senatens hemställan om utarbete af förslag att framläggas för landstagen och regeringen af handlen med eldvapen och ammunition samt om kontroll öfver förvarandet af dylikt.

ARF I SVERIGE. Ha fallit efter nedannämnda personer: Halmstad: Sofia Magdalena Johansson, Kristina Gunnarsson, Johanna Andersdotter, Hilda Helena Nilsson, Hedvig Regina Jönsson, Hilda Charlotta Andersson, Karl Oskar Andersson, Hans Carl Larsson, Alexander Andersson, Sven Petter Petersson. Lund: Helena Benedikta Landström och Matilda Stenberg.

AKTENSKAPSJAF. Befogade jäf mot nedannämnda personer, som i Sverige begått äktenskapsbrytning, ska adresseras som följer:

- Karl Henrik Vistrom, Karlskrona, vistat i Amerika 1907-09. — Johan August Fransson Sköld, Frideryd, v. i Am. 1901-12. — Vendla Amalia Agren, Perstorp, v. i Chicago 1888-1907. — Oskar Ivan Hedfors, Klara fors, Stockholm, v. i Am. 1904-08. — Conceordia Evelina Berglund, Gnarp, Njurunda, v. i Am. 1904-12. — Erland Waldemar Lindblad, Maria fors, Stockholm, v. i Am. 1903-08. — Algot Rolf Nilson, Mattei fors, Stockholm, v. i Am. 1910-12. — Jons Magnus Engström, Stugun, v. i Am. 1907-12. — Nils Albert Nilson, Mårtensson, Linnhamn, v. i Am. 1907-09. — Rikard Vallentin Hammarstedt, Pernäs, v. i Am. 1907-10. — Gustaf Robert Anderson, Vislanda, v. i Am. 1907-09. — Ida Maria Svensson, Jernäs, v. i Am. 3 år. — Anton Vilhelm Jacobsson, Södra Vi, v. i Am. 1907-12. — Karl Ludvig Olafsson, Foss, p. Munkedal, v. i Am. 1903-11. — Karl Henrik Wiström, Karlskrona, v. i Am. 1907-08.

MAT AND LOGI på ALDINE CAFE 48 Water Str., Port Arthur, Ontario. A. LINDBERG. Lazarol och Lazarin fins äfven för 1 dollar pr. st.

FREE PRESS. Är Västra Canadas största tidning. Den har en skandinavisk afdelning, som under rubriken "Scandinavian News" redigeras af undertecknad. För den na afdelning mottages gärna notiser af intresse för landsmännen. Föreningar, som önska fester eller offentligta möten refererade, kunna om de önska önska träffa öfverenskommelse med undertecknad. Adressera alla meddelanden här för till JOHN E. LIDBOLM, Tel. Main 2874. 643 Main St.

JOHN E. LIDBOLM. Tel. Main 2874. 643 Main St. De ha i vinter arbetat i Norge och

DEN MÖRKA TRÄDKRONAN. Af Fredrik Vetterlund.

An glittror under sina vimplade fartyg, och utefter kajen stå husen uppställda i rad och i rätt idyllisk middagsfred, ty staden är icke någon stor stad och lifvet här icke jaktande. Kajen ligger också lugn i solskenet. Du sitter på en bänk utanför det här huset och ser, hur tulluppsyningsmannen går därnär i saktma och röker sin snugga, och hur sjöföket fiskar efter middagen nere på skutan...

Med å och fartyg och bus är sig kajen på det hela lik sedan årtienden. Men vid detta hör du med den nya trädgården och det eleganta lilla stappalet lag för ett gammalt fält trähus, hvars fönstermött skuggades af en kastanj med rund och ofärdig krona. Om detta gamla hus och dess försvunna människor speglar sig närliggande årsmordigt i din själ just nu, i denna heta sommarlagestund, när du äro ser än glida här förbi, lugnt solgilttrande. För länge, länge sedan satt du också här på en bänk under den stora kastanjen, hvars välskötta du ser för dig i denna stund. I stället för den knorriga stenläggningen, bland hvilken trädet hade sina rötter, är här en elegant, slät trottoar. Men kajen är sig lik, och ån, och därnär går tulluppsyningsmannen och röker i solskenet sin pipa i saktma.

Bakom rutorna, som skuggas af den mörka kronan, finns ett litet rum med pelargonen i fönstret, sjöstycken på väggarna och porlinslunden på byrån under en spegel. Om morgonen ligger det gul, välskött sol härnär, när mycket än kastanjen skymmer. Men ju tidigare är det, desto mer lyser det mellan de tunga bladmassorna gyllene och rödt.

Uti från kajen och skutorna hörs sig det senare ett mantor arbetstid i till det lilla flickbarn, som dväljes i sängen och gläder sig åt morgonljuset så fort hon vaknat. Hon hör stenhuggarnes slag, lyftkranarnes gnielande, poljarnes skrik och sjömannens rop och visor.

De sista draga henne mest, och hennes far, var ju också en sjöman, som förgicks på hafvet. Nu lever hon i det lilla rummet hos sin mor, som hjälper till om dagarna i husen uppe vid det stora torget här strax bakom, där stadens fina folk bor. Men sjöstyckena på väggen tala om hafvet, genom fönstret ser flickan ån och skutorna, och kastanjen liksom berättar historier om allt detta och om sjömannen i fjärran hamnar och land. Detta är mantret, så länge en gyllene östersol spritter genom trädet blad. Men småningom blifva bladen dunkla och hviska tyngare. Dagen ligger, och den tidiga skymningen insveper detta rum, hvilket bara har fönstret mot havet och sedan från vägen till allt mörkare och svårmodigare sager, som den tunga trädkronan hvisar därute.

Då är det godt att rulla ner gardinen och tända en lampa framme vid fönstret och se byrån med porlinslunden och soffan och spegeln mått lysa upp, och höra mor vid kvällkaffet tala med granntum om skutorna och hafvet och far, som drunknade, när Agnes var mycket liten.

Men då Agnes sedan ligger i sin bädd och tänker på allt detta, rör sig något i hennes själ, och fastän hon icke är ledsen, kan det ändå att hon gråter. Hon hör äro inom sig sjömannens visor, som nu ljuda "slankoliska och långa borta ifrån. Är icke hafvet där fjärran i mörker, det vältrar sig och suckar... Och hon hör äfven några världiga ljud från kajen och skutorna och någon gång ett prassel i den tjocka trädkronan. Därunder måste det nu vara alldeles svart.

Agnes blir större, blir fjorton år och femton och sexton, hon ser ingenting ut, har ljusa vattenblå ögon, vattenskammad här och en smal flätstump af bestämtd färg. Och munter är hon ej, fast inte heller hägsjuk... har ingenting som visar, att hon i sitt inre alltid hemlighetsfullt känner och beröres af andras känslor, men dessutom af skymars, dagarnes, solskensets eget lif. Och allra mest tycker hon, af vinterns villarsa, mörker ute öfver stranden, där en en halftimmes väg åt söder från staden rinner ut... nej, af mörket öfver hafvet.

Från sitt rum inne vid kajen tittar hon fram mellan äns dubbla rad fartyg ut mot detta söder, där skumna vinterhimmel redan under den korta dagen rufva med soffande, frusna snömöla, medan isflaken simma i ån härinne och träd och stränder höljäs af en tung, vit snöplås. Men stundom bryter solen blekt gyllene fram där långt ut — den står högt i luften — och skryms färdigt i hundra nyckfulla bilder som syner ut Johans uppbarhet... Och så kommer våren, kommer sommaren.

— Sommarnatten ligger i hvit glans öfver staden, hvitast uppe mot norr öfver Tivolis dunkla trädskulpturer. Man hör musiken därifrån i de lugna kvällarna, man anar den afstundiga promenerande folkmassans glada sorl. Men mot söder, genom fartygens rader, mellan hvita ångbåtskorstenar och röda lanternor, är utsikten dunklare... öfver vägen mot hafvet... — Och höstkvällarna falla mörka, utsäkt, drages in, lyktorna på kajen lysa gula genom rågrödmannan, och därnär går ån tyst och osökönbar men med kalla flaklar. Och i kastanjen kolvarta krona utanför Agnes' fönster rör det sig sakt.

Nere på däck i den främmande skutan, som kom i går, har folket just ätit middag. Solskenet ligger höstblankt öfver kajen och ån.

Agnes har varit ett ärende där, hon har språkat med kocken och med den främmande sjömannen, hvars ögon är rusa mörka. Dragspelatär har hon spelat, andra än dem hon förr har hört, och hans tal klingade ej som tal till hennes hemstad.

Nu stod hon vid fönstret och tittade fram som vanligt utan kastanjen. — — — Men en kväll satt hon utanför huset på sin bänk under det mörka trädet, och den främmande sjömannen satt vid hennes sida. — Och du stannar här denna höst? — Ja, denna. Och sedan två andra.

— Och sommar? Och vintrarne? — Då är vår skuta långt borta. — Men hvar höst komma ni igen? — Till nästa höst. Och nästa. — Aldrig mer.

Hon hade vetat det, innan hon hörd honom säga det. Orden kommo efter, som om hon bara drömde och visste att hon drömde. Hon såg honom knappt i mörket på bänken. — Du har varit långt ut på det riktiga hafvet? — Ja, långt ute.

Min far drunknade på det riktiga hafvet, när jag var liten. — Under dessa gyllene höstdagar var Agnes ofta nere på skutan och pratade med den främmande sjömannen. Men i skymningen sutto hon och han på bänken utanför fönstret under kastanjen, som snart inverte dem i sin skugga. Ifall någon stött i närheten och lurat, skulle han ej ha hört dem säga mycket. Men i sjömannens få ord föran Agnes' hemfjärran klagen i mörket öfver stranden... ja, öfver vattenrymden därute.

— Till dess en stormig rågnmorgon än därnär midförr Agnes' fönster lag tom och skeppet var borta. — Har du sedan dess förtänkt varit för henne, därnär förtänkt minnet ingenting. Hade hon i gryningen smugit sig fram till fönstret eller kanske ner till skeppet, innan det för eller hade hon hvilat sömnlös i sin bädd med händerna för ögonen utan att röra sig? Ingen vet.

Men den vintern som nu kom, låg snöskruden öfver kajen och skeppsmästarna ännu liflösare än eljes, skymningsmörket föll svartare och den korta förmiddagens moln nere i söder öfver äns utlopp sofv fransare.

Sommaren kom och gick som en plågsam, meningslös hvit dröm, men en dag, när solglansen åter blifvit rödaktigt gyllne och bjärt som ett höstlof, då lag skutan helt plötsligt utanför Agnes' fönster, och den främmande sjömannen var där, som hade han aldrig varit borta.

De sutto äro under kastanjen krona, som hviskade, hviskade. — Du har varit långt borta? — Långt borta. — Öfver många haf? — Ja, många. — Men nu är du här igen. Nu är det roligt igen. Och nu blir du här hela hösten.

Den mörka trädkronan öfver dem höll plötsligt andan. — — — Sedan sutto de, Agnes och sjömannen, om attnare på bänken som förr... till dess dagen kom, när skutan därnär åter var borta och där var tomt, tomt.

Äfven den vintern skötte flickan sina små göromål som vanligt, gick omkring i den lilla staden, satt om kvällarne hemma vid lampan i sitt rum och hörde moderns prat med dem som kommo på besök — själf hade hon inga vänner. Men det var allsammans som lefde hon i detta. Låten från kaj och stad genom dagat och kvällar voro innehållslosa ljud för öret. Endast kastanjen hvissningar öfver den tomma bänken var där i bland mening i, och så stormstus ut från natttrymderna öfver hafvet. Våren — och sommaren — det var icke mer som förr att vakna i guldmornarna med spelande ljudsprall genom dallrande blad, det var att rölist och rastligt ljude i sängen källre då upp och irra omkring med alla små åren den och bestyr i de långa dagarna. Hela staden var daggmig och ödrig; Agnes talde den icke. Mor och andra se att hon är blek; de skylla på, att hon är i de åren.

Men tillbaka kommer hösten, och skeppet ligger i ån, och den främmande sjömannen står inför flickan som den skugga från hafvet han är. Han sitter hos henne om kvällarna på deras gamla plats. Och i de stunderna har hon själaro. Men hvarje gång han nu lämnar henne och går ner på skutan, är ångesten öfver henne; det känns som är hon en dag närmare döden. Och en kväll brister det ut öfver hennes läppar antingen hon vill eller ej; kan jag inte få följa med er, när ni resa nu — jag kan. — — — Men du har varit borta så länge, hvar du hade, bara du väger, att jag får följa med! Men han lände förvånad sitt ansikte mot henne; hvad skulle vi med dig på skutan? Skepparen har folk nog, och framtinner ha vi aldrig haft med på flaktar.

Agnes' mor sof, men själf stod hon i natten framme vid fönstret. Skutan låg mörk därnär i ån, ännu tycktes ingenting röra sig på den — men hon såg den tydligt, ty därute vände ångbåten just nu och de röda lanternornes sken kastades rundtomkring, och där var sorl af folk på kajen.

Hon såg plötsligt allt detta som vore 'et för sista gången, i en plötslig blick, som innefattade alla de år hon

sett samma utsikt: ångbåten, lanternorna, den mörka floden och det mörka trädet... sedan hon var litet barn.

Hon väntade till dess ångbåten försvann i söder och allting på kajen var tyst och dunkelt. Då kysste hon flera gånger innerligt den sofvande modern och så smög hon sig ut. — Hon gick ner till ån. Kalla flaklar slogo emot henne ur dess djup. Himlensrymden ut öfver söder öppnade sig bottenlöst svart.

Nu var Agnes midförr skutan. Alla sofv ombord. — Hon sprang öfver sterrandern för att hoppa ned på däck. — — — Leke ville hon tvinga sig på det främmande sjöfolket, men denna natt, den sista, då skutan skulle dväljas i hennes hemstad, kunde hon icke låta den bara helt enkelt försvinna, hon tänkte... ja, hvad som häst, endast hon var med när den för... kanske kasta sig i vattnet, så snart han fick syn på henne.

— — — Men hon hoppade miste och försvann i det svarta hälet mellan skutan och kajen.

Sådan var sägner om den redan äldre kvinnans ungdom, hvilken du som barn själf såg, när hon kom ut ur det gula trähuset bakom den mörka kastanjen och — utan själ i de sloknade ögonen — hvarje dag vandrade till hafvet liksom för att vänta på någonting eller någon, som aldrig kom.

Uppågen ur ån hade hon strax blifvit den där natten, men sitt förstånd miste hon. Först efter många år hade hon utskrifvits från ett hospital och — sedan hennes mor längesedan var död — fått vara hos någon, som då bodde just i hennes barndoms rum. Hennes vansinne var alldeles stilla, hon gjorde ingenting gale och hon talade föga, men — hon företog de där dagliga promenaderna ut till stranden med ögonen mot molnen öfver hafvet eller mot den sjungande klarheten därute öfver vägnarnas eviga härifrån. Så stod hon och väntade och återvände sedan långsamt i till staden.

Hvad hon väntade på, sade hon aldrig till någon, och för dig själf, som i denna stund minns henne, blief hon borta under de brusande ungdomsårens lopp.

Nu ligger ett modärnt stenhus och ett litet stycke korrekt trädgård i ljusa färger på det gula trähusets tomt. Och i dagens sol gå alla likgiltigt förbi och se naturligt ingenting annat än det de ha för ögonen. Men kommer någon gång den rätte vandraren, då kan det hända en skymningsstund, att den eleganta stenbyggnaden och trädgården bli tydliga i dunklet och småningom sjunka bakom en lökenvägg, som tånar. Och — ja, där i det svarta, mörka skenet står den ju äro fram, den gamla antebilden här utmed kajen, det gula trähuset och bänken; och all skymning samlar sig i den tjocka, dystra, nastan hemska skuggan från kastanjen krona, hvilken rundar sig lika maktigt och befalande som förr. Det är spöskens och suckan öfver den gamla bilden. Men detta kommer icke bara fram ur den unga och den äldre Agnes' lifstragedi, som nysa berättades. Det stiger ur det förflyttna öfverhafvet, ur minnet af allt som var och aldrig kommer åter och som är mera vemodigt ju mera och djupare det är glömdt af de flästa och blott speglar sig i några tankfulla sinnen.

En 480 Acres GOD FARM. TILL SALU. Ett värdigt ord till alla som beslutat sig för att bygga sig ett eget hem genom att köpa sig en god farm. För att kunna nå detta mål, måste man lyssna till goda råd, att taga det bästa tillfället i akt. Jag kan erbjuda eder ett sådant tillfälle genom att sälja 3 kvartalsaktioner god land (tillsammans eller hvar för sig), 2 mil från Bromhead, 250 acres under der odling. För närmare underättel, ser besök eller tillskrif J. H. ANDERSON, Bromhead, Sask., eller JNO H. ANDERSON, 614 Young Street, Winnipeg, Man.

Uttag eds Naturalisationspapper af John B. Mannerstam, 204 Court Street, South, Port Arthur, Ont. Köpen er FARMLAND och STADSLÖTTER af John B. Mannerstam, 204 Court Street, South, Port Arthur, Ont.

SKANDINAVISK ADVOKAT John B. Mannerstam 204 Court Street, South, Port Arthur, Ont.

Prenumerera på Canada Tidningen

UNGA MÄN "LIFVETS HEMLICHETER" N. ROSENBERG CO., 180 No. Dearborn St., Chicago, Ill., U. S. A.

Hushållsmediciner. BASTA KVALITET. BILLIGASTE PRIS. Acetic Acid (Syra) 15 cents per pound. Boric Acid (Borsyra) 20 cents per pound. Citric Acid (Citronsyra) 60 cents per pound. Muriatic Acid (Saltsyra) 25 cents per uns. Pyrogallie Acid 50 cents per pound. Wood Alcohol (traspit) \$1.10 per gallon. Alun 5 cents per pound. Carbonate Ammonia (ammoniak) 15 cents per pound. Black Antimony (svart antimon) 15 cents per pound. Cayenne Pepper 25 cents per pound. Bismuth 25 cents per uns. Borax 7 cents per pound. Kamfer 5 cents per uns. Kresoot 25 cents per uns. Saffran \$1.00 per uns. Peroxide Hydrogen 35 cents per pound. Lanoline 40 cents per pound. Lökrits 50 och 60 cents per pound. Magnesia Karbonat 30 cents per pound. Magnesia Citrat 35 cents per pound. Nobs Fiskleifertran (Cod Liver Oil) 20 cents per pound. Puttaska (Bicarbonat) 15 cents per pound. Rock Candy (Bröstsocker) 25 cents per uns. Saecarine 7 cents per pound. Linfrö, hel eller malen 5 cents per pound. Soda (Bicarbonat) 10 cents per pound. Salteter \$1.75 per gallon. Witche Hazel 25 cents per pound. Ingefära (African Ginger) 40 cents per pound. Ingefära (Jamaica Ginger) 40 cents per pound.

The Gordon Mitchell Drug Co. Limited. WINNIPEG. MAN.

Stopp och besinna! Hvarför betala hyra. THE NORTH WEST HOME & LOAN CO., vill låna er pengar mot 5 procent för att antingen köpa eller bygga ett hem, afbetala er inbetalning, antingen på farmen eller huset. Återbetalningarna mindre än hyra. 20 cents om dagen gifver er en start. Om ni ej önskar ett lån och kan spara \$6.00 i månaden, tag reda på vår garanterade 20 procent investment plan. För fullständiga upplysningar besök eller tillskrif vår speciella svenske representant C. J. SANDBERG, NORTH WEST HOME & LOAN CO., 513 McLean Block, Calgary.

VILL NI HJALPA OSS ATT BEFRAMJA Den största farmare-rörelse. 13,000 Farmare hafva redan ingått i bolaget. ORGANISERADT AF FARMARE AGES AF FARMARE. FORESTAS AF FARMARE. Alla andra affärer organiseras och hvarje dag få vi höra tala om nya sammanslagningar. Koncentrering och organisation är hufvuddragen i den nuvarande tidsandan. Äfven vi måste koncentrera våra sträfvan. Hvarje farmare skulle vara en deltagare i sin egen organisation. Kom in och blif en ny enhet i denna stort-ardade kamp. "LIKA RÄTT FOR ALLA". PRIVILEGERADT GARANTERADT.

The Grain Grower's Grain Company Limited. Utvaldaste etc. Farmaroblag. — Har existerat i 6 år. Aktiekapital \$2,000,000.00. Nuvarande tillgångar 1,265,344.29. Inbetaldt kapital 586,472.72. Nuvarande reservfond 260,520.50. Donerat till Associationer i västern för organisation 5,500.00. Donerat för annan undervisning 15,502.25. Nettovinst från följande rörelse 121,614.13. Farmares hvelte som omfattet under året 28,000,000 bushels.

REKVIRERA EDER Kol och Ved från THE CANADIAN WOOD & COAL CO. Punktligt leverans. Telefonera St. John 1187 eller Garry 2143.